

*BİR VAMPIRLE AŞK OYUNU
NASIL OYNANIR?*

TİLSİMLİ KOY SERİSİ

LINSEY HALL

Bu kitabın yayın hakkı PHOENIX YAYINEVİ'ne aittir. Yayınevinin ve yayınlayıcısının yazılı izni alınmaksızın kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopyalanamaz, çoğaltılamaz ve yayınlanamaz.

Bir Vampirle Aşk Oyunu Nasıl Oynanır?

Tılsımlı Koy Serisi -2

Linsey Hall

Orijinal Künye: Charming Cove Series, How to Fake - Date a Vampire

Çevirmen: Gülce Naz Şemi

Editör: Ayşe Şirin Okyavuz

Yayına Hazırlayan: Gülşen Demirci

Kapak Tasarımı ve Dizgi: İrem Nur Acar

©Phoenix Yayınevi Tüm Hakları Saklıdır.

2025 Aralık, Ankara

ISBN No: 978-605-7789-77-8

Phoenix Yayınevi-Ünal Sevindik

Yayıncı Sertifika No: 11003

Şehit Adem Yavuz Sok. Hitit Apt. 14/1

Kızılay-Ankara

Tel: 0(312) 419 97 81 pbx

Faks: 0(312) 419 16 11

e-posta: info@siyasalkitap.com

<http://www.siyasalkitap.com>

Baskı: Dedemat Matbaacılık

Sertifika No: 70086

Melih Gökçek Bulvarı 1447 Cadde No: 37

İvedik Organize Sanayi Yenimahalle- Ankara

Tel: 0507 932 59 30

Dağıtım:

Siyasal Kitabevi

Şehit Adem Yavuz Sok. Hitit Apt. 14/1

Kızılay/Ankara

Tel: 0(312) 419 97 81 pbx

Faks: 0(312) 419 16 11

e-posta: info@siyasalkitap.com

<http://www.siyasalkitap.com>

*BİR VAMPİRLE AŞK OYUNU
NASIL OYNANIR?*

TİLSİMLİ KOY SERİSİ

bütün sayılan vasıfları doğuştan gelmişti, hiçbirini kendi elde etmemişti. Düklerin ne kadar kötü olabileceklerini fazlasıyla tecrübe etmiştim.

Yine de onu görebilir miyim diye boynumu uzattım. Sonuçta ben de herkes kadar meraklı biriydim. İddia edildiği kadar seksi olmasına imkân yoktu bence ve sırf bunu kanıtlamak için onu görüp eleştirebilmek istiyordum.

“Neden Blackthorn Malikânesi’ne geri dönmüş?” diye sordum. “Sosyeteyle falan takılıyor olması gerekmez mi?”

Blackthorn Malikânesi’ni bilmeyen yoktu, kasabanın dışındaki görkemli konak, eski taşra malikânelerinin çoğunun aksine, ziyaretçilere açık değildi. Tabii ki hepimiz merak ediyorduk ama Dük özel hayatını saklamasıyla meşhurdur. Ara sıra gazetelerde hakkında yazılar çıkıyordu ama hiç fotoğrafı yoktu.

“Hiçbir fikrim yok ama bir aydır köşkünden çıkmadığını duydum.”

“Nasıl yani? Keşif filan mı?”

Holly omuz silkti. “İsterse ben kendisine arkadaşlık edebilirim.”

Etrafımdaki fısıldaşmalara bakılırsa bu düşüncesinde yalnız değildi. Flora, kendisi en az yüz yaşındaydı, elinde martini kadehiyle yan masamıza oturdu.

“Gücenmeyin kızlar ama,” kırmızı ojeli tırnaklarıyla yanındaki arkadaşını gösterdi, “biz eski topraklar yatak odasında ne yapmamız gerektiğini iyi biliriz. Deneyimliyiz sonuçta. Dük de bu tecrübelerimizden yararlanabilir.”

Sırıttım. *Yürü be, Flora.*

Beni kendisine bakarken yakalayınca ben de bardağımla selam verdim. Hâlâ sırtıyordum.

Flora başıyla beni işaret etti. “Bak, gördün mü? Yeni kız neden bahsettiğimi biliyor, her ne kadar kümesinde daha yeni yeni yürümeye başlamış bir civciv olsa da.”

Kaşlarını çatarak Holly'ye, "Yeni yürümeye başlamış civciv de ne?" diye fısıldadım.

Holly omuz silkti. "Öyle diyorsa öyledir."

Gözlerimi devirdim. Gerçi, Flora yeni kız olduğum konusundaki haklıydı. Sadece iki yıldır kasabadaydım ve Tılsımlı Koy gibi bir yer için bu bayağı yeni olduğum anlamına geliyordu. Tılsımlı Koy, Cornwall'da deniz kenarına kurulmuş bir balıkçı kasabasıydı. Sihrin varlığından haberi olmayan sıradan insanlar bu küçük, şirin koyun doğu yakasında yaşıyorlardı. Sihirli varlıklar ise kasabanın batı yakasında, denize bakan küçük bir falezin kenarında yer alan sevimli bir mahalle olan Yüksükotu Caddesi'nde yaşıyorlardı. Kendimize ait dükkânlarımız, restoranlarımız, hatta küçük bir sinemamız bile vardı.

Sihrimiz sayesinde insanlar mahallemiz hakkında hiçbir şey bilmiyordu, burası cennet gibi bir yerdi.

Dük bizden biriydi, ünvanı çok uzun zaman önce insan bir hükümdar tarafından verildiği için insan toplumuna karışmış bir vampirdi. İnsanlar varlığımızdan haberdar olmadıkları için soylular arasında doğaüstü varlıklara pek rastlanmıyordu. Açıkçası biz de durumun böyle devam etmesi için onlardan uzak durma eğilimindeydik. Efsanelerdeki vampirlerin aksine, gerçek vampirler tıpkı geri kalanımız gibi ölümlüydü. Dük'ün ailesi bu ünvanı yüzyıllardır elinde tutuyordu ve bu ünvan nesilden nesile aktarılıyordu. İnsanlar onu Dük olarak biliyordu; ancak o bizim için *Vampir Dük*'tü.

Tabii ki etrafımdaki herkes onun hakkında konuşuyordu.

"Milyarder olduğumu duydum," dedi Mike.

"Ben de servetinin büyük kısmını hayır kurumlarına bağışladığını duydum," diye ekledi bir kadın.

"Hayır, turistleri uzaya götürecek bir iş kuruyormuş," dedi Mike.

“Hafta sonlarında da kafes dövüşü yapıyormuş,” diye ekledi Flora. “Buna eminim.” Gözlerindeki şehvetli parıltı bana Dük ile birlikte kafese girmek istediğini düşündürdü.

Gözlerimi devirdim. Onun ne olduğunu çok iyi biliyordum, pislğin tekiydi, aynı babası gibi. Eski Blackthorn Dükü, ailemin ölümünden sonraki birkaç yılını geçirdiğim Sosyal Hizmetler Müdürlüğü’ne bağlı çocuk yuvasını finanse etmeyi kesmişti. O zamandan beri soylular hakkında pek iyi şeyler düşünmüyordum, özellikle de Blackthornlar hakkında. Ancak, kasabada kimseye bundan bahsetmemiştim.

“Ne kadar kalacak sence?” diye sorarken hemen gitmesini umuyordum. Böylece ben de kötü anılarımı hatırlayıp durmayacaktım.

“Hiçbir fikrim yok ama akşam evine gidip öğrenmeye ne dersin?”

Kahkahama engel olamadım. “Blackthorn Dükü’nün gizliliğiyle nam salmış özel mülküne sızmak mı? Olur, varım.” *Tabii canım.*

“Gerçekten mi?” Gözleri heyecanla parladı.

“Tabii ki hayır, şapşal.” Omzumla onu dürttüm. Bu pek de akılcıca bir hareket olmamıştı. Çünkü, artık nasıl becerdiysem bira bardağımı kucağıma devirmeyi başarmıştım. Soğuk bira kucağıma dökülünce küçük bir çığlık attım.

Holly yerinden sıçrayıp dehşete düşmüş bir ifadeyle kasıklarına doğru bakmaya başladı.

“Sanki şey gibi görünüyor-”

“Ne gibi görüdüğünü biliyorum,” diye homurdandım. Kiremit rengi yeni pantolonumun havalı olacağını ummuştum, tabii ki işler istediğim gibi gitmemişti. İslanınca kumaş çok koyu bir renk almıştı ve sanki altımı ıslatmışım gibi duruyordu. Son derece utanç verici bir durumdu. Benden de bu beklenirdi zaten. “Hemen döneceğim.”

“Bol şans.” Ben arkamı dönüp kalabalığa karışırken yüzünü ekşitti.

Tuvaletlerin önündeki alan, barın arkasındaki televizyonda futbol maçı izleyen bir grup gürültücü erkek tarafından işgal edilmişti.

“Hey, Yeni Kız!” Geniş gövdeli sarışın bir herif dikkatimi çekmeye çalışıyordu ama onu görmezden gelerek aceleyle tuvalete daldım.

Hem ilgimi çekmiyordu hem de “Yeni Kız” olarak çağrılmaktan nefret ediyordum. Buraya ait olabilmek için daha ne yapmam gerekiyordu?

Tuvalet o anda sessiz bir sığınak gibiydi. Doğruca lavabolara gidip bir kâğıt havlu aldım ve hemen lekenin üstüne bastırarak kurutmaya çalıştım.

Kapılardan biri gıcırdayarak açılınca kimin girdiğini görmek için aynaya baktım.

Tabii ki içeri giren de hayatımda gördüğüm en seksi adamdı. Benim girdiğin kapıdan başka bir yönde olan daha sessiz bir koridora açılıyormuş gibi görünen bir kapıdan girmişti. Gözlerimiz lavabonun üzerindeki aynada buluştuğu anda beynim kısa devre yaptı. Beni kim suçlayabilirdi ki?

Öncelikle çok uzun boyluydu *ve* genişti. Ancak profesyonel bir sporcudan beklenecek kadar geniş omuzları vardı. Büyük ihtimalle de öyleydi. İçimde ilkel duygular uyandıran bir vücuda sahipti; sanki mahalledeki en çekici kediyi fark etmiş bir sokak kedisi gibiydim.

Yüzüne gelince... Ah, tanrım, yüzü... Güçlü bir çene, dolgun dudaklar ve bir melekten başkasında görülemeyecek güzellikte zümrüt yeşili gözler. Sıcak kıvılcak-kahverengi saçları parlıyordu. Saçının nasıl bu kadar parlak olduğunu merak ettim. Yapabildiğim her türlü büyüü denemiştım ama yine de öyle saçlarım yoktu.

“İyi misiniz?” diye sordu, sesi o kadar derin ve gösterişliydi ki bir an için beynimi yaktı. Kuzeyde büyümüşüm ve hemen son-

rak masama ulaştıım. Kendimi sandalyeme atınca da utanç içinde yüzümü ellerime gömdüm. “Az önce yaptığım Őeye inanamazsın.”

“Ne yaptın?” Holly’nin sesindeki tedirginliğı duyabiliyordum. Kendimi içinde bulduğum son derece aptal olaylara aşınaydı ama bu sonuncusu hepsinin ötesindeydi.

“Tuvaletler cinsiyetsiz değıl.”

“Biliyorum.”

“Ben bilmiyordum.”

Yüzünü buruştırdı. “Bunu nasıl fark ettiğini sormalı mıyım?”

“Kötü bir tecrübeydi.” Ona en acı verici detayına kadar her Őeyi anlatırken yüzündeki dehşetten zevke ve tekrar dehşete dönen duygu değışimini izledim.

“Kim olduğunu biliyor musun?” diye sordu anlatmayı bitirdiğimde.

“Hayır, sadece hayatımda gördüğüm en mükemmel varlık olduğunu biliyorum. Adını öğrenemeden panikleyip kaçtım.” Zaten benim gibi tuhaf birine adını söylemek isteyeceğini sanmıyordum.

Kendine özgü olan burnundan kahkahalarından birini attı. “Gerçekten çok özür dilerim ama bu hayatımda duyduğum en komik Őeylerden biri.”

“Off.” Ona küçük bir kraker fırlatıp dikkatimi dağıtacak bir Şey bulmak için pencereden dışarı baktım. Bu akşam hayatımdaki saçmalıklardan uzaklaşmak için dışarı çıkmıştıım, daha fazla saçmalık yaratmak için değıl.

Bakışlarım devasa kameralar taşıyan üç adama kaydı. “Hâlâ oradalar. Dük gelmedi mi?”

“Daha değıl.” Kafasıyla Flora’yı işaret etti. “Bence saldırısını planlıyor.”

Sırıttım. Flora’nın, Dük’ü savanada bir ceylanın peşine düşen bir aslan misali kovalaması fikri hoşuma gitmişti.

Ama keyfim kısa sürdü. Kasıklarına yayılan soğıuk bira az önce